FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT SIEGBERT ALBER

föredraget den 22 februari 2000 *

1. I föreliggande mål om fördragsbrott har Europeiska gemenskapernas kommission yrkat att domstolen skall

1) fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG (före detta artiklarna 6, 52 och 59 i EG-fördraget) genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka det krävs att gemenskapsmedborgare, som i egenskap av tillhandahållare av tjänster utövar speditionsverksamhet, skriver in sig i det yrkesregister som förs vid handelskamrarna, vilket endast kan ske efter att de först har erhållit tillstånd från inrikesministeriet,

2) förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

2. Kommissionen har kritiserat två bestämmelser i lag nr 1442 av den 14 november 1941, [1] i den lydelse som gällde under det administrativa förfarandet. Enligt artikel 4 första stycket i denna lag är varje speditör som är etablerad i en annan medlemsstat och som vill utöva sin verksamhet i Italien skyldig att skriva in sig i det yrkesregister som förs vid industri- och handelskammaren. Kommissionen anser att kravet på registrering är oförenligt med principen om friheten att tillhandahålla tjänster. Kravet utgör hinder för en näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat än Italien att utöva sin verksamhet i Italien.

3. Enligt artikel 6 sista stycket i lagen krävs att företag som företräds av utländska medborgare uppvisar ett tillstånd från inrikesministeriet för att inskrivning i registret skall kunna ske. Kommissionen anser att detta krav är oförenligt med principen om etableringsfrihet och att det strider mot likabehandlingsprincipen.

4. Den italienska regeringen har i sitt svaromål inte bestritt kritiken i sig. Den har vad gäller artikel 4 i lagen informerat om en lagändring. Vad gäller artikel 6 har den italienska regeringen meddelat att den kritiserade bestämmelsen helt kommer att upphävas.

5. Det är ostridigt att de förhållanden som kritiserats ännu inte hade rättats till vid den avgörande tidpunkten under fördragsbrottsförfarandet, det vill säga då den frist som angavs i det motiverade yttrandet löpte ut. [2] Det skall därför i enlighet med yrkan-

* Originalspråk: tyska.

1 — *GURI* nr 6 av den 9 januari 1942.

2 — I det motiverade yttrandet av den 18 maj 1998 fastställdes en tvåmånadersfrist.

det fastställas att Republiken Italien gjort sig skyldig till fördragsbrott. Rättegångskostnadernas fördelning framgår av artikel 69.2 i rättegångsreglerna.

Förslag till avgörande

6. Jag föreslår att domstolen skall besluta följande:

1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG genom att bibehålla bestämmelser enligt vilka det krävs att gemenskapsmedborgare, som i egenskap av tillhandahållare av tjänster utövar speditionsverksamhet, skriver in sig i det yrkesregister som förs vid handelskamrarna, vilket endast kan ske om de först har erhållit tillstånd från inrikesministeriet.

2) Republiken Italien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.